

1895

To nye Biser.

Emigrantens Sang
til sin Kjæreste.

Den italienske Pige.

Pris 10 Øre.

Trondhjem

J. Kr. Myklebusts Bogs og Afsidenstrykkeri.

1895.

V box 6: 154

Emigrantens Sang til sin
Kjæreste.

I funklende Vin din Staal vil jeg driffe,
i Ungdommens Blomstring du deiligste Pige.
Med Sangen og Amor, sin Gud i Forbund
hos dig vil jeg standse med Viren en Stund.

At synge den Sælhed, der bor i mit Sinde
saa ren som det svævende Barndommens Minde
men feiler mig toner og skjælver min Røst,
da finder jeg Styrke igjen ved dit Bryst.

Naar Solen i Vester sin Guldkrone gjemmer,
paa dig kun jeg tænker, om dig kun jeg drømmer;
hver tindrende Stjerne paa Himlen jeg ser,
jeg synes lig Freya du mod mig da ler.

Nu er jeg langt borte udi fremmede Rige,
men aldrig fra dig jeg tænker at vige,
hvor langt udi Verden jeg fra dig dog er,
jeg aldrig forglemmer, den jeg holder kjær.

Og nu har samlet nogen Tusind i Lommen,
men vent bare lidt til Høsten er kommen;
da reiser jeg hjem til mit Fædreland,
da mødes vi atter paa den hjemlige Strand.

Jeg haaber, at Held og Lykken mig følger
henover Atlanterens brusende Bølger,
at jeg til min Pige kan komme iland,
et glimrende Bryllup skal da bli istand.

Og siden ei mer jeg fra dig skal vige
til fremmede Land eller fremmede Pige,
nei da skal vi bygge et deiligt Bo
ei andet end Døden skal fille os to.

Den italienske Pige.

Paa Italiens Jordbund min Bugge har staat.
Og min Barndom saa lykkelig den var.
Der jeg eide et Hjem ved den stille Fjord.
Der jeg eide baade Fader og Mor.

Da jeg svævede kring fuld af Fred og Fryd
kring baade Daler og blomstrende Felt.
Da sang jeg min Vise saa glad og saa nøid.
Mangen Gang under Himlens Telt.

Men den Tid der har fyldt mine femten Aar,
været rige paa Verklinger nok.
Lad mig se, det er nu paa det fjerde Aar,
siden min Fader paa Slagfeltet faldt.

Dg min Moder, hun lagdes Graven inden fort.
Dg den Dagen, den glemmer jeg ei.
Saa langt som de bær'te det sidste bort.
Dg det mulnes i Graven inden fort.

Her er skjønt, det er sandt, du deiligste Sne
og den glimrende Sommerens Glans.
Dg her vil jeg leve og her vil jeg dø
om iffe Italien fans.

Men Lykken, af sig, hvor findes vel den?
Nei den søøver saa vildt over alt;
thi for den som paa Jorden ei eier en Ven,
stedse Livet er øde og kal't.